

Fricz Tamás - Simon, de nem a Péter, hanem a Gábor

2014 február 11. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása
Még nincs értékelve

Mérték

Simon Péter az Újszövetség leírása szerint Jézus hívására, ?t követve egyszer? halászemberb?l emberhalásszá vált. Ezzel szemben Simon Gábor, a szocialisták volt elnökhelyettese pénzhalásszá lett. A kett? között van némi különbség.

Úgy hívják: erkölcs. Bebizonyosodott (immáron sokadszor): a szocialisták híján vannak az utóbbinak.

Robert Musil életm?vében a Monarchia tulajdonságok nélküli emberér?l írt, mi pedig lehangoltan megállapíthatjuk, hogy az MSZP egy erkölcs nélküli párt.

Simon Gábor, miután több éve nem vallotta be a vagyonnyilatkozataiban, hogy mintegy negyedmilliárd forintot tárol egy ausztriai bankszámlán, képes úgy nyilatkozni: jóhiszem?en tévedett. Legalább ne nézne totális hülyének bennünket! Ezzel a nyilatkozatával elérkezett a klasszikus, nevezett Gy. Ferenc „magaslatára”, aki, amikor megkérdezték t?le a parlamentben, hogy viselt dolgai törvényesek voltak-e, így válaszolt: „Mi az, hogy?! Nagyon is! Törvényesen és tisztességesen!”



Tegyük egyértelm?vé: jóhiszem? Simon Gábor ügye természetesen nem magánügy. ? a szocialista párt második embere, így a parkoltatott és be nem vallott irreálisan nagy összeg az MSZP-r?l állított ki erkölcsi bizonyítványt. Ez még akkor is igaz, ha esetleg Simon valahogyan bizonyítani próbálja, hogy a prepolitikai id?szakából való a megtakarítása; bizonyára leginkább a középiskolai tanári fizetését sikerült igen hatásosan beosztania…

Viszont demokratikus politika és demokratikus párt nem létezhet erkölcsi alapok nélkül. Simon ügye után aligha lehet egy ilyen pártra bízni az ország vezetését. Vagy ha lehet is, nem érdemes.

A demokrácia erkölcsi alapjainak megteremtése nem pusztán a jobboldal feladata. A jobboldal, a nemzeti és keresztény oldal nem sajátíthatja ki magának az erkölcsi alapú politizálás követelményét. S?t éppen arra lenne szükség, hogy a baloldalon és a balliberális oldalon is olyan pártok és politikusok vállaljanak közéleti szerepet, akik számára szintén természetes az, hogy a politika sem csak a hatalomról, hanem meghatározott erkölcsi normák betartásáról szól.

Ugyanis ha a demokráciának nincsenek erkölcsi alapjai, akkor vajon miben különbözik a diktatúráktól? Szent Ágostont ide idézve: erkölcs és igazságérzet nélkül az államok nem mások, mint közönséges rablóbandák.

A bal- és a balliberális oldal már több mint száz éve küzd a dilemmával: mit is kezdjen az erkölccsel. Lukács György 1918-ban arról értekezett, hogy a bolsevizmusnak szabad-e keresztülhazudnia magát az igazságig, s bár úgy válaszolt, hogy semmiképpen sem, kés?bb mégis csatlakozott a Kun Béla-féle kommunistákhoz, s nem pusztán keresztülhazudták, hanem keresztülgyilkolták magukat az általuk vélt igazság – a kommunizmus – irányába.

Az erkölcs els?sorban a politika eszközeir?l szól, s a machiavelli alapkérdést feszegeti: a cél szentesítheti az eszközt? A válasz nem lehet kétséges: amennyiben az eszköz erkölcsileg rossz és elítélend?, akkor azt semmilyen politikai cél nem szentesítheti, mert az a cél, amit csak erkölcsileg romlott és hazug módon lehet elérni, elhibázott és helytelen politikai cél – vagy másképpen: ideológia. Legyen az kommunizmus, bolsevizmus, fasizmus, nácizmus vagy bármi más.

A kommunisták, majd a szocialisták napjainkig küszködnek e dilemmával. Emlékszem, 2007-ben a közszolgálati rádióban azt kérdezték Lendvay Ildikótól, nem érzi-e úgy, hogy Gyurcsány Ferencnek erkölcsi okoknál fogva le kellene mondania. Lendvay azt felelte, hogy ennek a kérdésnek semmi köze az erkölcshöz.

Mesterházy Attila, az MSZP és Bajnai Gordon, az Együtt–PM elnöke kit?ztek egy célt: mindenáron meg akarják szerezni a hatalmat, Orbán Viktort és kormányát el akarják ?zni. És a szocialisták, akárcsak el?deik száz évvel ezel?tt, ismét azt vallják, hogy a cél szentesíti az eszközt: ha csak Gyurcsány Ferenccel együtt lehet elkergetni Orbán Viktort, akkor összefognak Gyurcsány Ferenccel. Ezzel a döntésükkel Mesterházy Attila, Bajnai Gordon, Jávor Benedek, Karácsony Gergely, Fodor Gábor és társaik erkölcsileg lezüllesztették a magyar politikát.

Hiába nyilatkozott arról a balliberális gurutársaival együtt az álbaloldali szövetségbe Gyurcsányt belekényszerít? Heller Ágnes asszony a Wiener Zeitungban, hogy bár lieblingje rossz miniszterelnök volt, ám tisztességes, rendes ember és jó demokrata. Heller szavai – sajnálom – nevetségesek. Ugyanis nincs „ám”: Gy. Ferenc tényleg rossz miniszterelnök volt, de vajon az ?szödi ingatlan és az ?szödi beszéd, a Nomentana–Fittelina-ügyek, a 2006-os választások manipulálása, a 2006 ?szi rend?ri brutalitások, Sukoró és társai után lehet-e ?t felmenteni azzal, hogy tisztességes és jó demokrata? Ugyan már!



S éppen itt a lényeg: az MSZP a Simon-ügy után morálisan bukott meg, s vele együtt a Mesterházy-féle megújulási kísérlet is. Egy biztos: az áprilisi parlamenti választások után szinte mindent elölr?l kell kezdeniük a szocialistáknak. A tényleges megújulás irányába, mert ez a mostani nem volt az.

Fricz Tamás - mno.hu

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a Flag Polgári Magazin facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!



Ajánló